

Hädaste oli aga kaks neid näinud, kui ta turtfudes kapi otsast nende juure hüppas, neid vihase filmaga tunnistas, ja nende peale oleks kargand, kui teda mitte kartus palju inimeste pärast poleks tagasi hoidnud. Viimaks aga hüppas ta jälle kurvalt wana koha peale tagasi. Kõik imetlesiwad wäga selle üle — mõrtsukat saiwad sest sügawaste lohutud ja kautasiwad enda julgust. Veel seltsammal päawal tunnistasiwad n'ad enda tehtud kurja tööd ja saiwad oma teenitud palka. —

Kes wõiks seda tõeks tunnistada, et isegi kärbes mõrtsuka tööd ülesandja wõiks olla. Nõnda on ta korra ühe mehe silmnäu peale lendanud kes lõuna söögi peale tahtnud magama heita, et teine südametäiega ütlemata pidand: „Wõi oled sina siis diete seesama elukas, kes minu kurja tööd oma kiusamisega tahab teistele teadaanda?“ Neid hirmsaid sõnu kuulis tema enese naene kes salaja teinepool ust luuris mis mees kambris pidi tegema. Tema mees oli ükskord reisu peal ühes metsas oma reisufeltsimehe, oma wõera isa ainuma poega, äratapnud ja siis paljaks rööwinud. Saawatud surijal on aga veel niipalju wõimalik olnud, et oma koleda sõbrale ütelda jõudnud: „Sinu kuri tööd saab tõeste ükskord pääwawalgele tulema, kui see ka ehk ühe kärpse läbi peaks sündima.“

Ja nüüd oli ka seda tõeste üks kärbes teinud, et see kuri tööd, mis nii kaua aega eest oli saanud tehtud, pääwa walgele tuli ja mõrtsukas lohtu ees oma tehtud kurja tööd illesse tunnistas mis nii mitu aastat maailma ees oli warjul seisnud.

Korra andis ka kaua aega järele üks kärnkonn ühe kurja tööd ilmsiks; ja see sündis nimelt nõnda. Ühe sepameistri emand tappis oma armsama abiga, kes tema juures selli ametis tööl oli, oma wanadlase haiglase mehe ära, et ta t'ale magades suure pika naela pealuu jisse lödi. Kahetümnesahetja aasta pärast saab hauakaewajast senna kohta, kus see nii koledate ära surmatud keha oma wiimist woodit oli leidnud, uus haud tehtud ja selle wiisiga sepa pealuu jälle maa seest wäljakaewatud. Waata imet! Pealuu liigutas ennast ja kui hauakaewaja seda asja imekspannes hakkas järele waatama, leidis ta surnu pealuu seest ühe kärnkonna, aga ka selle naela!

Truu wahisoldat.

Kui korra Sibraktari kindluses sõamehed seisiwad, sõitis kuulus Inglis kindral Elliot ise ratsa